

SAMED BEHRENGİ

DELİ DUMRUL'UN MACERALARI

Farsça Aslından Türkçeye Çeviren
Mehmet Akif Koç

Samed Behrengi
Deli Dumrul'un Maceraları

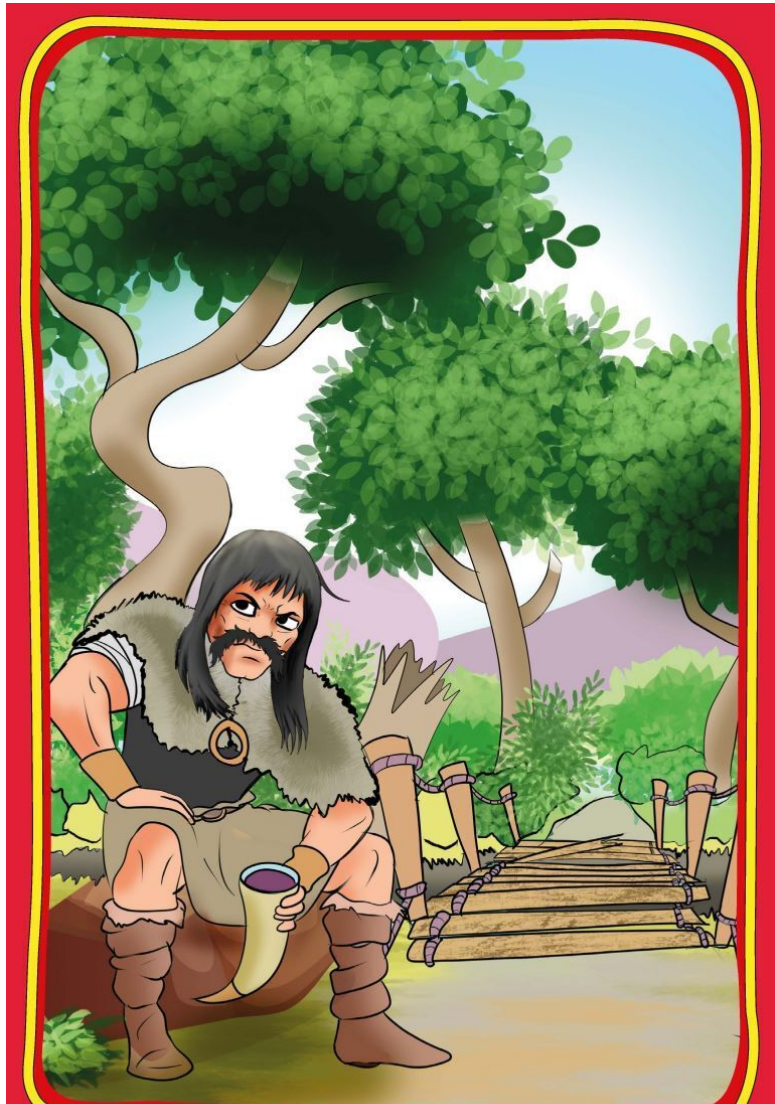
http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=69428305

Deli Dumrul'un Macerası:

ISBN 978-605-121-932-5

Samed Behrengi

Deli Dumrul'un Macerası

Bir zamanlar, Oğuz kavminin içinde yiğit bir adam yaşardı, adına Deli Dumrul derlerdi. Dumrul'a deli lakabını takmışlardı, çünkü çocukluğunda dokuz tane vahşi öküzü öldürmüştü ve yaşından başından büyük işleri korkusuzca başarırdı. Şimdi ise, kurumuş dere yatağının üstüne bir köprü yapmış, oradan gelip geçen kervanları ve yolcuları bu köprüden geçmeye zorluyor, her geçenden de otuz gümüş akçe para alıyordu. Bu yüzden kimse bu köprüyü kullanmak istemiyor, başka yollar arıyordu geçmek için. Lakin bu sefer de Deli Dumrul, köprüsünden geçmek istemeyenleri güzelce bir patakıyor, üstüne üstlük bir de kırk gümüş akçelerini ellerinden alıyordu.

Ama siz hiç sormuyorsunuz Dumrul'un niye bu şekilde davrandığını?

Kendi kendine şöyle derdi: “Ne kadar isterim şöyle güçlü kuvvetli bir yiğit pehlivan çıksın ortaya, karşıma dikilsin ve benim emrimi dinlemediğini söylesin. Sonra da güreşe tutuşup dövüşelim, onu tutup yere çalayım da ne kadar büyük ve yiğit bir pehlivan olduğumu bütün âlem duysun, ünüm dillere destan olsun.”

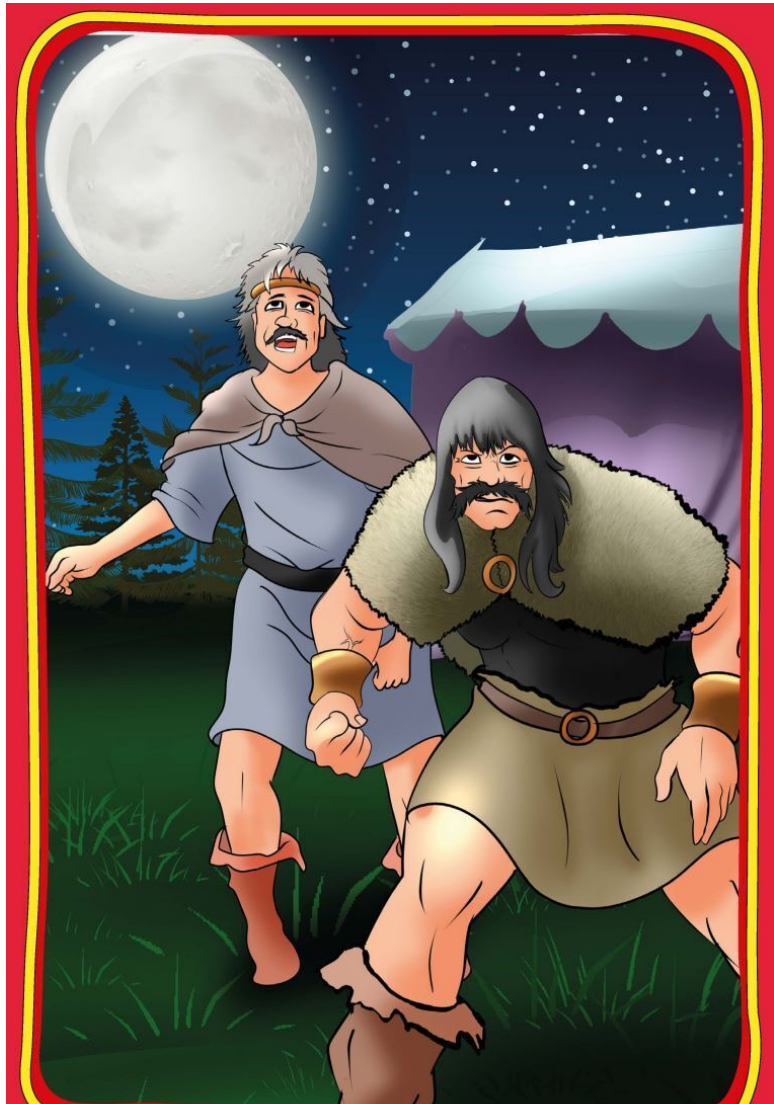

Dumrul işte böylesine yiğit bir adamdı.

Günün birinde, Dumrul'un köprüsünün yanı başına bir bölük göçer oba yerleşip, çadır kurdu. Obadan bir delikanlı da iyiliği ve yiğitliğiyle nam salmıştı. O delikanlı bir gün aniden hastalandı ve öldü. Öyle bir feryat kopup yükseldi ki, inlemeler semaya vardı. İçlerinden kimi "Vay oğul..." deyip dövünüyor, kimisi de "Vay kardeşim..." diyerek üstünü başını paralıyordu. Hepsi ağlayıp inliyor, o yiğidin adı dilden dile matem ve feryat içinde söylenip duruyordu.

Deli Dumrul o sırada avdan dönmekteydi, feryat figan ağlayanların seslerini duyunca, çok kızdı ve sinirli bir sesle onlara doğru bağırdı:

"Hey! Sizi töre tanımazlar! Ne diye ağlıyorsunuz orada? Köprümün yanında nedir bu ağlaşıp, bağıriş çağırışlarınız ha!"

Göçer obasının büyükleri öne çıkıp ona cevap verdiler:

“Ey yiğit, dur, sinirlenme. Çok cesur bir babayığidimiz vardı, bugün öldü ve aramızdan ayrıldı. Ona ağlıyoruz.”

Deli Dumrul birden kılıcını çekti ve haykırdı:

“Onu kim öldürdü? Benim köprümün yanında adam öldürmeye kim cesaret edebilir?”

“Ey yiğit dur, kimse öldürmedi onu! Tanrı'nın emridir bu, al kanatlı Azrail'e emretti, o da bir anda gelip bu yiğidin canını aldı.”

Deli Dumrul bu sözleri duyunca sinirleri iyice tepesine çıktı:

“Azrail dediğiniz de kimdir? Ben Azrail falan tanımam! Ey Tanrım sana yemin olsun, o Azrail'i benim yanıma gönder de onunla göz göze ve karşı karşıya geleyim, dövüşüp de yiğitliğimi ona göstereyim, sonra onu yeneyim ve pençesinden o yiğidin canını geri alayım. Bir daha da o Azrail ömür boyu böyle namert şekilde yiğitlerin canlarını almasın!”

Dumrul bu sözleri söyledi ve sonra dönüp evine girdi.

Dumrul'un bu sözleri Tanrı'nın hoşuna gitmedi, Azrail'e buyurdu:

“Ey Azrail, gördün mü şu kendini bilmez şükürsüz adam nasıl nankörce laflar söyledi? Ne benim kudretimi tanıyıp biliyor, ne de bana şükrediyor; bir de benim emrim altında olan işlere karışmaya kalkıp kibirleniyor.”

Azrail:

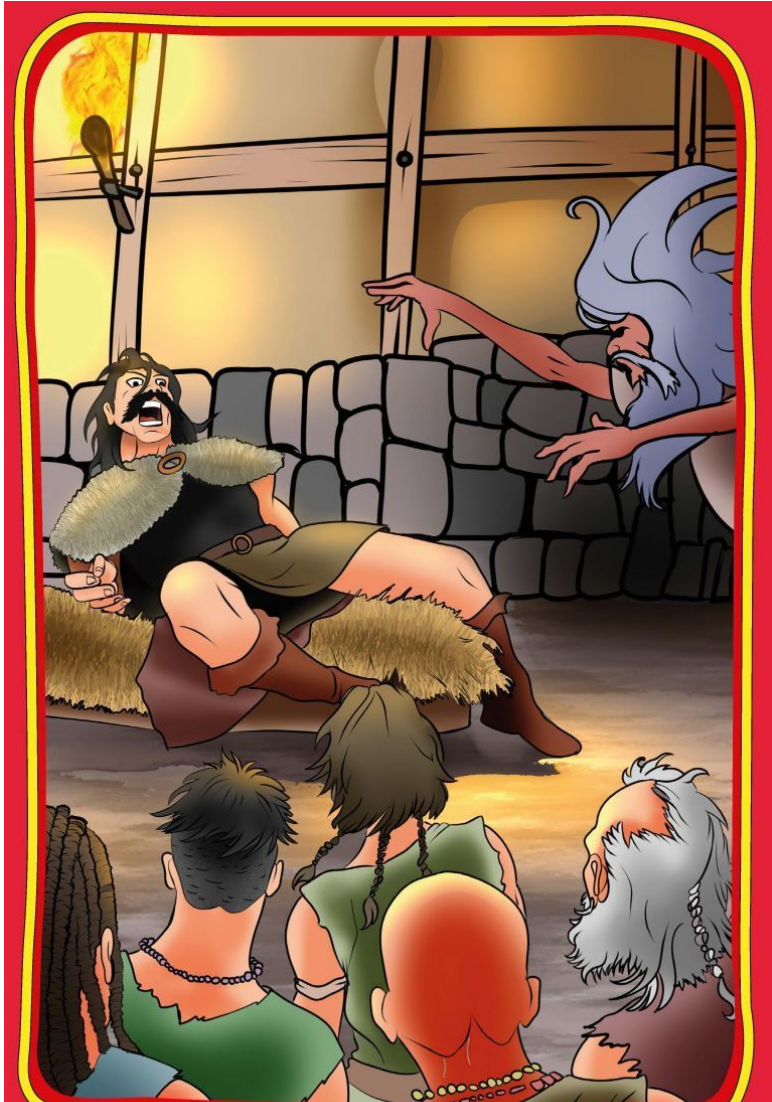
“Yüce Tanrım, izin olursa hemen gidip şunun canını alayım da aklı başına gelsin ve ölümün ne demek olduğunu iyice anlasın.”

“Ey Azrail, hemen git ve o kendini bilmezini gözüne görün, onu iyice korkut ve sonra da canını alıp bana getir.”

“Hemen şimdi Dumrul'un yanına varacağım, onun gözüne öyle bir görüneceğim ki korkusundan yaprak gibi titremeye başlayacak ve sapsarı kesilecek...”

Deli Dumrul kendi evinde oturmuş, kırk yiğit adamla sohbet etmekteydi; onlara aslan ve kaplan avlarken olanları ve nasıl yiğitlikler yaptığını anlatıyordu. Kapıda da gözcüler duruyor ve Dumrul'un evini koruyup gözlüyorlardı. Azrail aniden Dumrul'un gözlerinin önünde ortaya çıkıverdi. Ne yanındakilerden ne de kapıdaki gözcülerden herhangi biri onun

gelişini görebilmişti. Azrail'in ihtiyar bir adam suretindeki yüzü, çirkin ve korkutucu görünüyordu, aslan bile onu görse korkup çekinirdi. Korkusuzca bakışları, karşısındakinin yüreğinin derinlerine yol bulup varacak kadar deliciydi.

Azrail'i görünce, Dumrul'un dünyası bir anda yıkılmış gibi oldu, o kocaman gövdesi ve kolları titredi, her şeyini kaybetmiş gibi hissetti birden. Feryat figan bağırmaya başladı. Hem de ne bağırma! Bak ne söyledi Dumrul:

“Bre korkunç ihtiyar, sen kimsin ki hiçbir muhafızım seni görmedi buraya girerken? Gözlerimi karartıp, kollarımın dermanını kesiverdin. Ey aksakallı ihtiyar, söyle bana sen nasıl bir âdemsin ki, bütün vücudumu titrettin ve altın kupamı bile elimden yere düşürttün? Bre düzenbaz adam, bre kör bakışlı ihtiyar, de bana ne işin var burada? Çabuk söyle, yoksa kalkıp sana öyle bir iş yaparım ki dünya döndükçe anlatır dururlar.”

Deli Dumrul iyice kızıp sinirlenmişti, öfkesinden bıyıklarını çığnıyor, kılıcının kabzasını eliyle bastırıp sıkıyordu. Evdeki diğer yiğitler ise sessiz sakin oturuyor, bu ihtiyar adamın Dumrul'un elinden sağ salim kurtulamayacağından emin bir şekilde, olacakları bekliyorlardı.

Dumrul sözlerini bitirince, Azrail kahkahalarla güldü ve cevap verdi:

“Seni kendini bilmez ahmak seni! Anlaşılan ak sakallarım pek hoşuna gitmemiş, ama şunu kafana iyice sok ki ben nice kara kafalı gencecik yiğitlerin canlarını aldım. Çukura kaçmış şu ihtiyar gözlerimden pek hoşlanmadın demek! Bilesin ki bu gözlerimle, nice ceylan gözlü gelinlerin, nice genç kızların canlarını aldım ve hepsinin de analarını, kocalarını yasa mateme saldım, karalar giydirdim...”

Hiç kimseden bir ses çıkmıyordu. Öfkesinden Dumrul'un ağzı köpürmeye başlamıştı. Şu ihtiyar adam bir an önce kendisini tanıtırsa da kalkıp kılıcımla onu ortadan ikiye bölssem, diye aklından geçiriyordu. Adama bağıra çağıra konuşmaya başladı tekrar:

“Be hey ihtiyar! Adını söyle de bileyim kimsin? Yoksa nesin necisin bilmeden öldüreceğim seni... Artık sabrım kalmadı, acele et!”

Azrail:

“Hâlen daha anlamadın mı benim kim olduğumu? Be hey akılsız ahmak adam! Sen değil miydin, nerede o al kanatlı Azrail çıksın ortaya da gözüme görünsün, öldüreyim de insanları onun pençesinden kurtarayım diyen?”

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.